

Ce gândești, o! Margarită

Vasile Alecsandri

Ce gândești, o! Margarită,
Când de visuri ești răpită
Într-al nopții miez senin,
Când din luna zâmbitoare
Vine-o rază călătoare
De se joacă pe-al tău sân?

Nu crezi tu, o! Margarită,
C-acea rază fericită
Este gingașul meu dor,
Ce-i trimis din depărtare
Să-ți aducă-o sărutare
De la bietul călător?

Ș-atunci, dulce Margarită,
Nu te simți duios uimită
L-ale razei dezmiardări?
Și cu-o șoaptă de iubire
Nu trimiți a ta gândire
Să mă caute pe mări?

Mult frumoasă Margarită!
Barca mea e rătăcită
Pe al mării val turbat.
Glas de moarte-n aer trece,
Și de-al morții fior rece
Sufletu-mi e tulburat!

O! duioasă Margarită,
Dă-mi o lacrimă iubită
În acest minut amar,
Dorul meu în cer s-o suie
Și, ferice, s-o depuie
Pe al Domnului altar!